

1711.

1. Busborn, Johann Jonas: Deces controversiarum
ca materia testamentaria
2. Grobmannus, Melch. Dehmannus: De separatione liberorum
per elocationem et divisionem praepriis occasione
Hals. Hamb. p. 3. tit. 3. §. 2, 1 et 6.
- 3^{ae} Hart, Johann Wilhelmus: Reunione prolium vulgo
Ein-Kindschafft. 2 Saempl. 1711 & 1721.
- 4^{ae} Grobmannus, Melch. Dehmannus: De cessione liberorum
cambialisum. 2 Saempl. 1718.
- 5^{ae} Mollenberius, Bernh. Ludov: De duobus testamentis
simul relictis. ad l. 1. §. 6 ff. de bonor. posses. secundum
tab.
6. Schröffering K, Martin Wolker.: De domini revo-
viscentia.
- 7^{ae} Weberus, Hermannus: De refectione feudorum
imperii

1711.

8^a, 6^a, e^a
2 Worm, Petrus Christianus: De fide manuarum . . .
2 Bimpt. 1711 & 1721.

1712.

1^a, 6^a, e^a
= Hoefft, Ius Tacit: De virgine stuprata
a stupratore non talenda - 4 Bimpt. 1712, 1719,
1737 & 1754.

2. Kirschoff, Iohes Hieronymus: De immunitate a muneribus
realibus, omissione.

3. Mollenbecius, Francus Henricus: De patria potestate.

4. Schenck, Ioh. Terentius: De privilegiis Decimarum
ecclesiarum

5. Schlesmacherus, Iohes Ludovicus: De pacto commissio
in pignore

6. Webers, Samuel: De iure iuramentorum

[Faint, illegible handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

87072
2. D. B. V. 1711, 36 4 4
DISSERTATIO INAUGURALIS JURIDICA,
DE

UNIONE PROLIUM,

VULGO

Ein=Vindschafft/ 141

QVAM

AUSPICE DEO TRIUNO,
AUTHORITATE ET INDULTU
MAGNIFICI ICTORUM ORDINIS,
IN ILLUSTRIS HAC LUDOVICIANA,
PRO SUMMIS IN UTROQUE JURE HONO-
RIBUS ET PRIVILEGIIS DOCTORALIBUS OBTINENDIS,

PUBLICO ET SOLENNI
EXCELLENTISSIMORUM DNN. PROFESSORUM
EXAMINI SISTIT

JOHANNES WILHELMUS GASSER/

ILLUSTRIS REGIM. NASS. DILLENBURG. ADVOC.
DIE XVII. DECEMBRIS A. M DCC XI.

GISSÆ, ANNO MDCCXXII.

LIBRARY OF THE
UNIVERSITY OF
DUBLIN
ALBERT H. MURPHY
M.A. 1871
IN THE
LIBRARY OF THE
UNIVERSITY OF
DUBLIN
JOHANNES WILHELMUS
1871

PRÆFAMEN.

Dispicienti mihi, finito studiorum studio, in hac Alma Ludoviciana, quam materiam ex Jurisprudentia Civili, Thematice Inauguralis loco, seligerem, præsens se obtulit, quam tibi hinc L. B. de Unione, seu Pariatione Prolium, von Ein-Kindschaften. Quod genus pacti per totam fere Germaniam est introductum, & a longis temporibus usitatissimum, de quo cautum est in Ordinat. Moguntina, quam præ reliquis laudat Habn. de Jure rerum, Conclus. 73. n. 2. ubi eam totius juris normam & regulam vocat, ac in Camera Imperiali receptam testatur; Dn. Eyben in Elect. Jur. Feudal. c. 1. §. 7. In Constitut. Sölmens. P. 2. Tit. 20. in Reform. Francof. P. 3. tit. 10. Ordin. Palat. P. 2. tit. 15. Jur. Würtenb. P. 4. tit. ult. Statut. Friburg. Tract. 3. Tit. 4. von Vergleichung der Kinder, Reform. Worm. Libr. 5. P. 5. Tit. 5. von Ein-Kindschaft. Quæ materia egregiis tractatibus & scriptis est illustrata, cujus manifestus usus se abunde commendat, quia hæc pacta ad amorem conjugalem, & stabiliendam inter utriusque matrimonii liberos fraternam concordiam faciunt; Ut constituta successione equalitate, omnis invidiæ, atque discordiæ tollatur, occasio, sicque futuris litibus obviam eatur. Hanc ergo materiam, secundum ordinem causarum elaboratam, in præsentiarum

littere, & tanquam specimen inaugurale, Excellentissimorum
 Dn. Professorum benevole censura, ac disquisitioni submit-
 tere placuit. Tu Lector benevole æquo has theses animo ac-
 cipere haud dedignare; In quibus si quid minus politæ aut
 accurate sit positum, ob ingenii imbecillitatem, temporisque
 (quo constringor,) brevitatem, candidum atque benignum
 iudicium, a Te exopto. Vale.

CAPUT I.
 De Definitione Nominali, Homonymia & Synonymia Unionis prolium.

THES. I.

Um omnis, quæ a ratione de re aliqua suscipitur institutio, a definitione debeat proficisci, ut intelligatur, quid sit id, de quo disputetur, bene monente Cicerone *L. 1. de Offic.* Hanc præmittendam esse ceniui; Definitionem autem aliam esse nominalem, aliam realem, in vulgus notum est. Et in themate nostro duo potissimum vocabula occurrunt, alterum *Unionis*, alterum *prolis*. Dicitur autem *Unio* notatione Grammatica, juxta Vossium in suo tractat. de *Vitiis sermonum lib. 1. c. 31. pag. mibi 137.* ab uniendo, uti regio a regendo, & est unio prolium, quasi una tantum proles, quia per hoc pactum liberi diversi matrimonii, quoad successionem in bonis Parentum unientium ita conjunguntur, ut hac in parte unus quasi matrimonii proles esse censeantur; Cum vox unionis in genere tantum unum, nunquam vero duo vel

vel plures denotet, secundum Isidor. *lib. 16. cap. 10.* quare merito dicitur unitas, seu parentela liberorum, tam respectu sexus masculini, quam feminini, ideo unitas prolium, non vero Parentum, fratrum, aut sororum dicitur, quod dictionem Germanicam indicat, Ein-Kindschafft non vero Ein-Elterschafft / Ein-Bruderschafft / vel Ein-Schwesterschafft / quod vulgari idiomate nostro sic exprimimus, daß sie von Ihnen beyden aus vorigen Ehe erzeugten beyderseits Kindern / und die sie in jetziger Ehe gezelet hätten / oder zielen möchten / eine Ein-Kindschafft wollen machen und gemacht hätten / Rick, *in ling. tract. de Unione prol. cap. 1. n. 9. in fin.*

THES. II.

Quod vero vocabulum *prolis* attinet, duplicem habet significationem, & accipitur vel *generalissime*, in qua significatione competit omnibus animalibus, tam hominibus, quam brutis, etiam pro ramo succrescente, vor ein jung Sproßlein / & ita per translationem de plantis dicitur, hinc Virgilius 2. *Georgicor.* *olivæ prolis*, vel *generaliter*, ut in nostra materia pro liberis cujuscunque sexus. vid. *Lexicograph. voc. prol.*

THES. III.

Homonymiam quod attinet, unionis vocabulum in Jure nostro diversimode accipitur (1) pro conjunctione & coalitione duarum rerum, partium, & actionum, ita dicuntur agri uniri, quando è pluribus unum facimus *l. si quis ades 30. ff. de serv. urb. præd. §. 22. Inst. de R. D. ibi unitum agrum.* (2) dicitur etiam Unio eire Perle / quoniam in conchis, quæ in mari rubro inveniuntur duo non reperiuntur, ut Plinius inquit *lib. 6. Nat. hist. cap. 35. l. 6. primæ. §. 1. 19. §. penult. de Aur. §. arg. leg. l. 22. ff. de furtis.* (3) aliquando Jurisdictiones castra Dominia &c.

uniri dicuntur, quæ est Unio Territoriorum, Regno-
rum, & Principatum, & (4.) pro fœdere, seu Liga
Principum (5) pro ipsa pacis unione & confœderatio-
ne perpetuo duratura, [6] unio actionum dicitur & fit
quando unius vis, natura atque effectus in alteram co-
alescit, [7] in Jure Canonico beneficia & Ecclesiæ uniri
dicuntur, vid. Dn. Slevogt. *eleg. tract. de Unione Ecclesia-
rum & beneficiorum*. Ubi vox Unionis, nostro fere sen-
su accipitur, quæ symbolam & qualitatem similem ha-
bent. [8] Sumitur pro concordia & consensu, quando
homines sunt unius animi ac voluntatis, quod tamen
in singulis animi motibus raro invenitur, propter na-
turalem hominum ad dissentendum facilitatem, unde
vix tria paria talium amicorum apud omnem antiqui-
tatem numerantur, [9.] dicitur etiam unio votorum,
quando Electores Imperatorem eligunt, vel (10.) unio
Electoralis, diæ Chur-Chrftl. Verein/ quando Electores
durante interregno, curam Imperii Universalem sibi
vindican Per-Illustr. Baro de Lynck. *in Anq. ad Schwed.*
P. spec. S. 1. c. 30. S. 3. In themate autem nostro significat
unionem seu parificationem prolium eine Ein-Kind-
schafft de qua paucis agere propositum est.

THES. IV.

Unio prolium apud JCtos vocatur etiam [1.] pa-
rificatio seu Pariatio, quia liberi pariatu seu uniti, quoad
successionem pari Jure gaudent, *Bocer. class. 1. disput. 12.*
thel. 1. Fichard. conf. 74. n. 8. vol. 1. seu pactum unionum,
Rick. in tractatu sing. de unione prolium cap. 1. n. 10. (2.) ab-
usiva filiorum adlectio *Rick. d. lib. cap. 4. n. 28.* [3] Con-
junctio seu pariatio prolium *Gail. 2. Obs. 125. n. 11.* (4.) ad-
filiatio vel filiatio reciproca. *Cœpp. obs. 55. n. 2.*

CAP.

✻ (7) ✻
CAPUT II.

De Origine, Definitione reali, &

Requisitis.

THES. I.

UNio prolium Juri Civili est incognita, sed passim in Germania & aliis provinciis, moribus & consuetudine est introducta & recepta, Statutisque comprobata, & pacta unionis Prolium, ubi de successione plurium liberorum agitur, sicuti Pacta Conjugum, ex Germanorum moribus vel Jure non scripto sunt introducta, vid. Dn. Baro de Lynck. in *Anal. ad Struv. ad Scrum Tertul. Thef. 47*. Quicquid enim roboris habet hæc unio, quicquid efficacæ, illud totum habet ex Jure consuetudinario. Bocer. *class. 1. disp. 12. th. 1.*

THES. II.

Est autem unio prolium pactum solenne, quo liberi diversi matrimonii, coram magistratu ordinario, causa cognita, & consensu eorum, quorum interest, quoad acquirendam hereditatem per nuptias exæquantur & uniuntur. Carpov. *lib. 5. Resp. 6. & Gail. 2. obj. 125. Treutler. 1. Disp. 2. th. 11. Confer. Struv. in S. I. C. Ex. 3. th. 66. & Strauch. Diss. 4. th. 22. Germanice Ein-Kindschaft ist ein solcher Actus, dadurch die Stieff-Eltern vor rechte Eltern / und die Stieff-Kinder vor rechte Kinder eingesetzt werden. Hahn. de Jure Rerum c. 10. Concl. 73.*

THES. III.

Diximus Pactum solenne, Pactum enim Unionis Prolium non manet in terminis pacti simplicis, sed hos egreditur, & est pactum successorium acquirendæ hereditatis, seu futuræ successionis, quod alias Juri Civili est incognitum, cum hereditas pactis dari non possit; Fit autem hoc pactum scriptura accedente, & Instrumenti

menti publici fidem ac robur fertitur, atque exinde præ-
 fumptionem veritatis & solennitatis pro se habet. Welen-
 bec. in paratit. ff. tit. de fide instrum.

THES. IV.

In definitione liberorum mentionem fecimus; Id-
 eo in antecessam notandum, quod sex præcipue libero-
 rum sint species; [1.] Liberi spirituales [2.] naturales &
 legitimi simul, (3.) legitimi tantum, (4.) naturales tan-
 tum, (5.) spurii seu vulgo quæsitii, & [6.] nati ex dam-
 nato coitu; Ad nostram vero materiam vel hi tantum
 pertinent, qui dicuntur comprivigni, & neutrum pa-
 rentum communem habent, neque cognati, neque af-
 finis sunt, zwey zusammen gebrachte Kinder/ de quibus
 in §. 8. 7. de Nuptiis agitur. Et in Reform. Francof. P.
 3. tit. 10. §. 16. illorum fit mentio, würden auch zwey
 he=Gemächt beyderseits Kinder zusammen bringen / Vel
 ii qui ex uno latere conjuncti sunt, e. g. uterini vel con-
 sanguinei, Kinder von einer Mutter und zweyen Vä-
 tern / oder von zweyen Müttern und einem Vater. Ita,
 ut mariti bona uxoris, & contra uxoris bona mariti
 fiant, & sic una communis massa efficitur, ut omne discrimen
 tam respectu paternorum, quam maternorum bono-
 rum tollatur; Interim nil refert an solum primi, an vero
 ulterioris sint gradus, cum & hi nomine liberorum
 veniant, veluti nepotes & neptes. l. 84. 104. §. 220. ff. de
 V. S. ut etiam expresse statutum in Reform. Francof. d.
 l. §. 17. und dieses soll auch statt haben / wenn der gleich
 gemachten Kinder / etliche mit Tod abgangen wären /
 und Eheliche Kinder hinterlassen hätten; Dann in
 demselben fall sollen an der abgestorbenen statt /
 derselben Kinder eintreten / und der Erbschafft zum
 Stamm=Theil fähig und gewärtig seyn / quæ signifi-
 catio in Sacris literis quoque habetur, vid. Genes. 25. v.
 5. §. 31. v. 28.

TH.

☉ (9) ☉
THES. V.

Cum præcipuum Magistratus sit officium, controversas dirimere, & litium quoad fieri potest, a uterre ac imminuere vires, multo magis in hac purificatione authoritas magistratus [quæ est pars solennitatis, & ab hoc pacto non debet divelli,] intervenire debet, & quidem regulariter ordinarii. Harprecht. §. *fin. de adopt. num. 16. 17.* qualis expressus extat textus in Reform. Francot. *part. 3. tit. 10. §. 6.* So sollen demnach beyde Theile für unserm Schöffenz Rath erscheinen / die Notul solcher obgedachten Einz Kindschafft / &c.

THES. VI.

Unio quidem prolium ad actus Jurisdictionis voluntariæ, magis quam contentiosæ accedere videtur, proinde coram incompetente iudice eam quoque fieri posse, asserit Hahn. *de Jur. Res. Concl. 73. num. 6.* Rick. *c. 6. n. 27.* Carpz. *L. J. R. 6. n. 16.* Nobis tamen coram iudice competente, domicilii, aut ubi bona sita sunt, eam fieri debere, rectius videtur. Non enim hic actus est simpliciter voluntariæ Jurisdictionis, sed quodammodo mixtus, cum causæ cognitionem accuratam exigat, & Decretum requirat. Stryck. *in Us. mod. ff. Tit. de Adopt. th. 12.* quod & consultius existimat *de S. A. I. diss. 8 c. 6. th. 8. confer.* Müller. *ad Struv. Tit. de Adopt. th. 66.* ubi laudat Bocer. *Cl. 6. diss. 12. th. 3. lit. a.*

THES. VII.

Cum vero casus occurrat, bona in diversis territoriis esse sita, vel personas unites diversam Jurisdictionem agnoscere, quæritur, an uterque iudex requirendus, an vero unius authoritas sufficiat? Multis videtur unius authoritas ex hoc fundamento sufficere, quia Unio prolium est instar adoptionis, quæ coram
B
quo-

quocunque Magistratu, etiam incompetente, tanquam actus voluntariæ Jurisdictionis, fieri potest, unde leges statuunt, ea quæ sunt voluntariæ Jurisdictionis, extra territorium exerceri & expediri posse, *l. 2. ff. de Offic. Proc.* Nos vero contrarium potius statuendum putamus. Et ob pupillorum commodum vix fieri posse legitime unionem credimus, nisi utriusque judicis interponatur autoritas, quando enim bona pupillaria sunt in duobus territoriis, tunc etiam utriusque judicis decretum requiritur in delatione tutelæ *l. pred. 16. C. de pred. & aliis reb. min.* & sic decretum Judicis utriusque [quod temper adesse necesse est Carpz. *lib. V. R. 6. n. 22. in med.*] majoris cautelæ gratia solet adhiberi in contractu minoris puto alienantis rem suam forensensem seu peragre existentem Rick. *c. 4. n. 29. & n. 35.*

TH. VIII.

Non autem sufficit sola Judicis autoritas, sed requiritur exacta causæ cognitio, an liberi utriusque Conjugis numero sint æquales, quorum numerus non sit longe dispar. Et si hoc, an etiam æqualia bona habeant, ne quis ex liberis lædatur, aliqualis tamen inæqualitas attendenda non videtur, ob lites præcavendas & evitandas, Judex enim inprimis cavere debet, ut inquirat, an unio hæc liberis expediat vel non, annon defraudentur, ne sub copulandæ unionis obrentu, alter in alterius facultates potius irruere, illisque infidiose contra bonos mores inhiare, quam conjugalis amoris arctiorem conjunctionem & vitæ concordiam appetere videatur, ut etiam in Ref. Francof. *P. 3. tit. 19. §. 7.* expresse provi- sum. Da nun unser Schultheiß und Schöffen &c. Item in Ordinat. Solm. *Part. 2. tit. 20. §. 8.* Wann dann solches also geschehen, so sollen nichts desto weniger Schultheiß u. Schöffen

Schöffen den Handel auch erwegen/ die Notul der Ein-
Kindschaft befehen/ sich der Gelegenheit summarie er-
fundigen/ und demnach/ da auch sie die Ein-Kindschaft
zulässig befinden/ durch ihre Richterliche Erkänntnis be-
kräftigen/ &c.

TH. IX.

Causæ cognitione præmissa, necesse est, ut Decre-
tum Magistratus accedat, quod est pars solennitatis ipsius
pacti, & eo accedente omnis turpis captatio successione,
ac fraudatio parentum, liberorum, & omnis suspitionis
fraus tollitur, plenamque accipit fidem, ut nulla probati-
one egeat si controversia de hac Unione prolium oria-
tur; Quæstio a DD. moveri solet: an expressa decreti ap-
probatio in continenti in ipsomet actu intervenire opus
sit, quod vult *Muscul. de Succession. Convention. membr. 3.*
n. 83. an vero ex intervallo etiam sequi possit, quod affir-
mat. *Rick. c. 6. n. 45.* Nos cum *Stryk. de S. A. I. D. 8. c. 6.*
§. 11. sufficere putamus confirmationem accedere, quo-
cunque demum tempore fiat.

TH. X.

Consensus parentum, tanquam Unientium princi-
paliter adesse debet, ne scilicet uni parentum invito suus
heres agnascatur, *arg. §. 7. Inst. de adopt. &* sicuti pacta o-
mnia & contractus consensum contrahentium desiderant,
sic etiam in hoc pacto maxime consensus conjugum ne-
cessarius est, deficiente enim consensu, deficit ipsum pa-
ctum.

TH. XI.

Accedere quoque debet non saltim consensus libe-
rorum uniendorum, maxime si hi sint puberes, *arg. l. 5.*
§. 24. ff. de adopt. (secus est in infantibus & intellectu ca-
rentibus,) sed etiam adesse debet tutorum & curatorum

consensus, quos si non habeant, a magistratu tutores & curatores sint constituendi; horum enim consensus neque per iudicem suppleri potest. Si vero patri, ut hodie quoque fieri solet, tutela sit delata, ad actum Unionis prolium alius tutor interim dandus, quia pater in rem suam author fieri non potest. *arg. §. 3. Inst. de Auctorit. tut. & §. 9. in fin. de Inutil. stip.*

TH. XII.

Deinde proximi agnati & cognati, utriusque lineæ advocandi & examinandi, quænam sint facultates pupil-
lorum, quorum nomine purificatio petitur, ut exinde æ-
stimetur, an ea utrique proficua sit futura, nec non, ut
horum præsidio stipati, omni tuc, ac collusione actum
carere iudicem edoceant. *Carpz. L. 5. R. 6. n. 17. prout &*
cautum in Ref. Francof. P. 3. tit. 10. §. 5. ubi verba ita ha-
bent: sollen gedachte Vormündere beneben ihren Pflög-
Kindern beyderseits nechsten Verwandten / Freunde
schafft mit Fleiß helffen bedenden / was ihre der Kinder
Nutzen und Schaden / bey solcher Ein-Kindschafft seyn
mag, Et in Ordinat. Solm. P. 2. tit. 20. §. 4. Alsdann sollen
dieselbe / (nemlich deren nechste Anverwandte und Vor-
münder) des Verstorbenen Nahrung / und was die Kin-
der von ihren Eltern allbereit ererbt / eigentlich erkundi-
gen / und gegen demjenigen / was der zukünftige Ehe-Ge-
mahl zuzubringen vermag / überschlagen / ob dieselbe bey-
de Nahrung sich ohngefährlich mit einander vergleichen
oder nicht. Unde, si ex facultatum disparitate æquum
judicabitur, ut prioris vel posterioris matrimonii liberis
præcipuum aliquid in futura successione concedatur, id
omnino fieri necesse est. arg. L. 17. §. 2. ff. de adopt. ac ita be-
ne prospectum in Reform. Francof. oder wo man deren
fortgang ja gern sehen wolte / ihren Pflög-Kindern erster
Ehe

Ehe einen gebührliehen Voraus/ an statt derselben Vä-
terlichen anerbriben Nahrung/ nach gestalt und gelegen-
heit derselben/ machen.

TH. XIII.

Quæritur autem, quot personæ propinquorum in-
tervenire debeant, R. quatuor, aut tres, ad minimum
duo, quia requiruntur plures, locutio autem pluralis duo-
bus est contenta l. 12. ff. de testib. Reform. Francof. § 4. Es
soll nichts destoweniger gleichfals zu der Abrede und ver-
gleichung der Ein-Kindschafft/ zweeen oder drey &c. Hinc
si lis oriatur circa præsentiam proximorum, ei, qui dicit
propinquos ad fuisse, onus probandi incumbit. arg. § 4.
Inst. de Leg. & l. 2. ff. de probat. Porro occurrit quæstio;
Si in statutis fiat mentio propinquorum, vel consanguine-
orum, an etiam sub his affines contineantur, & ad Uni-
onem confirmandam sufficiant? quod negandum, quia
magna est differentia inter affinem & cognatum, affinitas
enim non sanguine, sed iustis duntaxat nuptiis contrahi-
tur. l. 4. § 3. l. 8. ff. de grad. & affin. Affinis etiam absentem
cognatum repræsentare nequit, Harprecht, ad Inst. § 12. de
adopt. num. 19. & quia lex requirit cognatos, id specificè
observandum est, nec per æquipollens impleri debet; vid.
Fürstl. Bürt. Erneuert. Landrecht/iii. von Ein-Kind-
schafft/ in princip. ibi: auch ihres abgestorbenen Vaters
oder Mutter halb nechste Freunde.

TH. XIV.

Una ex his solennitatibus omiſſa, Unio est nulla, Ex-
emplum Unionis nullæ & invalidæ, tale esse potest: Cajus
ad secunda vota transiens, par ficationem pactis dotalibus
his verbis inseruit: Weil Cajus von seiner verstorbenen
Ehe-Liebſten annoch Kinder im Leben hat / und darn mit
Gottes Segen in dieſer vorhabenden Ehe mehr Kinder
zeu-

zeugen möchte/ daher um Vermeidung künfftiger Miß-
verständen und Widerwillen/ sondern damit sie solche er-
zeugte und nachfolgende Kinder/ in desto mehr Frieden
und Einigkeit desto besser auferziehen möchten/ ist eine
Ein-Kindschafft beschloffen/ wie solches vermög der Rech-
ten/ am kräftigsten und beständigsten immer geschehen/
und vollzogen werden kan oder mag. Licet enim ultima
adducta sint verba: wie sie denen Rechten gemäß am kräf-
tigsten seyn möge. Hanc tamen formulam effectum U-
nionis prolium producere negamus, cum in ea debita
solemnitates non sint observatae.

TH. XV.

Causa efficiens remota est Jus consuetudinarium, ut
supra expositum: proxima vero sunt paciscentes, paren-
tes & liberi, quae pacta in nonnullis quidem locis fiunt sine
scriptura, in plerisque autem ea accedente, & non valent,
nisi literis unio hæc sit consignata. Hahn. *de Jur. rer. c. 10.*
Concl. 73. Unio enim (1.) est Juris singularis, plura habens
& diversa capitula, (2.) Consuetudines fere omnes & sta-
tuta locorum quibus uniones hæc confirmantur, scriptu-
ram non privatam sed publicam requirunt, ut se Juri com-
muni accommodent. (3.) Quia quicquid coram iudice fit
vel agitur, debet in scripta & monumenta seu archiva pu-
blica referri. Rick. *de Unione prolium cap. 6. n. 31. & seqq.*
Carpz. lib. 5. resp. 6. n. 23. Gail. 2. obs. 123. Quærent, an U-
nio prolium in testamento fieri queat? R. Neg. quia
nec pacta nec contractus in testamento celebrari debent.
Aut enim solemnia in hoc pacto requisita adhibentur, &
tunc testamentum vitiatur, cujus contextus hoc actu in-
terrumpitur, Unione salva manente, sicque liberi non ex
testamento, sed ex pacto succedunt. Aut solemnia omit-
tuntur, sed Testamentum iuste perficitur, & tunc liberi

ex

ex Testamento succedunt, non ex pacto, quod forma non servata, nullum est, B. Dn. Stryk *intr. de S. A. I. diff. 8. c. 6. tit. 3.* Fieri tamen potest, ut talem Unionem in testamento contentam, Magistratus confirmatio roboret. Rick. *de Union. prol. c. 6. Musc. de Success. Convent. cl. 1. m. 3. n. 134.*

TH. XVI.

Si in quibusdam locis unio prolium nec consuetudine, nec statuto sic recepta, pactum tamen unionis initum, de quo postea disceptatur, bene facit Judex, si aut principem consulat, *L. 79. §. 1. ff. de Judiciis*, aut pro eo, si illud a formulis aliarum Reformationum non sit alienum, pronunciet, illudque confirmet, si enim consuetudo in aliquo loco deficiat, nec adsit de aliqua re constitutio, illud quod proximum & consequens est, erit secundum, *l. 14. §. 32. ff. de leg. ubi Jason. n. 4. §. l. 34. ff. de R. J.*

CAPUT III.

De Personis Unientibus & Unitis, sive
Subjecto activo, & passivo Unionis prolium.

THES. I.

Personæ unientes sunt Conjuges; Unio enim prolium semper præsupponit antecedens matrimonium; hinc unionem prolium nemo facere potest, nisi ille, qui est, vel fuit in matrimonio, Parentes ergo hic intelligimus, qui ad secundas nuptias transeunt, sive utrique id tanciant, sive alteruter tantum, & vel utrinque ex priori matrimonio liberos habeant, vel ab una parte tantum. Hahn. *de Jur. Rer. c. 10. conclus. 73. n. 3.* Per secundas autem nuptias intelligimus omnes, quæ non sunt primæ, vel quæ fiunt post primas, sicuti substitutio, vel secunda hæredis institutio, dicitur omnis illa quæ non est prima, vel quæ fit post primam, per notoria,

TH.

TH. II.

Quæritur autem, an Pactum Unionis prolium tam ante, quam post matrimonium celebratum, fieri queat, an vero præcise necessarium sit, ut ante illud, vel statim initio matrimonii fiat? Prius, quod tam ante, quam post matrimonium factum, tale pactum valeat, affirmat cum C. J. A. Tit. de Adopt. lib. 67. n. 4. B. Stryk, de S. A. I. diss. 8. c. 6. §. 4. Neg. Gylmann. p. 151. Rubric. Unio prolium. & Reform. Francof. P. 3. tit. 10. §. 2. Das sie zugleich auf den hienlichs Tag/ oder hernacher/ (doch in allweg für ihrem Ehelichen Kirchgang/ und Beylager) abreden/ auch solche Abrede so bald schriftlich verfaßten lassen sollen/ damit si dieselbe zu besichtigen/ und zu erwegen/ wie hernach folgen wird/ unserm Schöffsen Rath fürlegen mögen. Et hoc in tantum extenditur, ut, licet post celebratum matrimonium, paratio adhibitis omnibus debitis solemnitatibus facta sit, nullius tamen sit momenti; ob expressa adjecta verba: dann da sie solches überschreiten werden/ und erst nach gehaltener Hochzeit/ und Ehelichem Beylager/ solche Ein-Kindschaft abreden/ und aufrichten/ und derwegen bey unserm Schultheiß und Schöffsen/ um Bestätigung derselben ansuchen wolten/ so sollen sie damit nicht gehört/ noch ihnen dieselbige Ein-Kindschaft/ als dieser unser Ordnung ungemäß/ und nichtrihtlich abgeredet/ nicht confirmirt werden. Forma enim à lege præscripta specificæ, & ad unguem est observanda, eaque non observata, aëus est nullus. arg. l. 5. C. de LL. Sed cum hæc ordinatio sit statutoria, adeoque strictè accipienda, nos credimus, quod si statutum expresse aliter non disponat, nil inter sit, an unio prolium ante matrimonium, idque vel interpositis pactis, l. 1. in princ. l. 12. §. 1. l. 28 ff. de Pact. vel aliis pactis, adhibitis tamen solemnitatibus, an post matri-

moni-

monium constituatur. vid. *Muscul. de Success. convent. membr. 3. Class. 1. lit. G. n. 61.*

TH. III.

Quæritur porro: An sexagenarius pactum unionis inire possit? Videtur quod non, quia talis vix habet spem liberos suscipiendi; Affirmantium tamen placet sententia, quia sola senectus per se, non impedit matrimonium; quod in multis, ut in senibus Legis est obsequium, & humanitatis solatium. *Can. 13. caus. 31. quest. 1. Rick. cap. 4 n. 20. & 23.* Castratus autem filiationem reciprocam facere nequit, cum liberos procreare non possit; Unio enim non nisi diversi matrimonii liberos unit; Existimant quidem nonnulli, quod si ex priori matrimonio liberos habeat, & postea castratus sit, unionem possit inire, quia autem nuptias celebrare nequit, mandandum in regula, & sententia negativa. *Rick. tract. allegat. cap. 9. n. 7.* Christiani quoque cum Judæa incapaces sunt Unionis prolium, & vice versa, quia tales conjugium invicem inire nequeunt, sed illud tanquam adulterium est prohibitum; Bene tamen Judæus cum Judæa paritionem liberorum celebrare potest. *Reform. Francof. h. t. th. 32.*

TH. IV.

Quæritur etiam: An scemina liberos unire queat? Ratio dubitandi inde desumitur, quia scemina adoptare nequit. §. 10. *J. de adopt.* cum liberos in potestate non habeat. *d. §. 3. J. de her. qual. & different.* Sed cum non tam patria potestas, quam successione delatio hic respiciatur; nos unionis eam capacem esse credimus, cum B. *Stryk. de S. A. I. Diss. 8. c. 6. §. 5.*

TH. V.

Unio Prolium inter plebejos, vulgares, ac stemmate i.

C

te ignobiles personas, plerumque frequentatur, ubi tam ampla, ac locuples non est bonorum provisio: inter nobiles enim & patricios, habentur familiaria Concordata & perpetua familiae Pacta Erb-Einigung/ oder Erb-Geding/ in quibus propter Nominis & Stemmatis conservationem prohibitum, ne bona Majoratus vel antiqua hæreditaria extra familiam alienare, vel alias transferre liceat, ut etiam cautum in Reform. Francof. Part. 3. tit. 10. §. 8. So auch solcher der Ursach Erweigung und [wo von nöthen] Erkundigung/ unsere Schultheiß und Schöffen befinden würden/ daß den Kindern erster Ehe/ durch absterben ihres rechten Vaters oder Mutter eine solche Nahrung erblich angefallen wäre/ oder auch künfftig anfallen möchte/ davon sie ihrem Stand und Wesen nach wohl unterhalten/ und auferzogen werden möchten (wie gewöhnlich bey Geschlechtern sich befindet.) Damit dann unter dem Schein der Ein-Kindschaft/ ihnen den Kindern/ solche ihre Väter- und Mütterliche Erbschaft nicht geringet/ entzogen/ und auff Fremde gewendet werde/ so sollen Schultheiß und Schöffen/ alsdann die begehrte Ein-Kindschaft/ nicht den reichen und wohlhabenden Eheleuten und deren Kindern/ sondern fürnemlich den Gemein-Leuten/ und Handwerckern/ deren Vermögen gering/ zu gutem angesehen worden/ und aufkommen/ damit sie desto friedlicher/ und einiger beysammen leben/ und ihre gemeine Kinder/ desto williger auferziehen mögen. Interim hæc non intelligenda, quasi inter nobiles & patricios plane hoc pactum Unionis prolium sit sublatum, sed tantum, quoad Majoratus, Stemmatum, & alia præcipua bona immobilia, ne scilicet hæc liberis auferantur, ut testatur Statutum Worm. von der Ein-Kindschaft &c.

TH.

Personæ, quæ ununtur, sunt liberi, qui ex justis nuptiis, diversis tamen sunt procreati, sive puberes sive impuberes, sive nati, sive nascendi, vid. Rick *cap. 9. n. 41.* quales sunt v. gr. comprivigni, qui neque cognati inter se, neque affines sunt, germanice, *zusammen gebrachte Kinder* / vel partim ii qui ex uno latere conjuncti sunt, ut uterini; illud nil refert, an parentes pacificentes jam habeant liberos, ab utraque parte susceptos, an vero ex alterutra saltim parte, dummodo hoc posteriori casu, omnis sobolis spes omnino non expiret, sed spes procreandæ sobolis, respectu potentia naturalis adsit. Müller. ad Struv. *tit. de Adopt. thes. 66.*

TH. VII.

Quæritur de liberis naturalibus, an illi uniri queant? Affirmant DD. Si præter liberos naturales legitimi non extant, vid. *l. 6. ff. de Instit. & substit. Befold. in delib. qu. 34.* distinguit inter patrem & matrem, ita, ut ille quidem inter legitimos & naturales Unionem prolium facere nequeat; Hæc autem legitimis illegitimos jungere non prohibeatur. vid. Ord. Wurtenb. *de Un. prol. n. 84.* Nec interest, an mater solos naturales habeat, sive legitimos & naturales simul, illegitimus enim ratione matris non dicitur, juxta illud dictionem: *Es trägt sein Weib sein Bastard*; vid. B. Cancell. Hert. in Parœm. Excipiuntur tamen ex nefario & damnato coitu orti; Rick. *de Un. prol. cap. 4. n. 19.*

CAPUT IV.

De Objecto Unionis prolium.

THES. I.

O Bjectum sunt bona, vel univerſa, vel eorum pars, præſentia & futura, paterna & materna, plerumque tamen fieri ſolet, ut liberis prioris matrimonii præcipuum aliquod assignetur, uti eleganter diſponit Ref. Fran- cot. p. 3 tit. 10. §. 5. verb. Also/ da zwischen der Mutter/ und der erſten ihren Pſiegkindere/ u. denn des künfftigen Vatters/ und ſeiner Kindere Haab und Nahrung/ o- der ſeiner Nahrung allein/ eine groſſe und merkliche gleichheit befinden; ſo ſollen ſie zu der Einkindz ſchafft nicht rathen/ noch darein bewilligen/ oder wo man deren ſortgang je gern ſehen wolte/ ih- ren Pſiegkindern erſter Ehe/ einen gebührliehen ziemlichen Voraus/ an ſtatt derſelben Väterlichen anererbten Nahrung/nach geſtalt und Gelegenheit der- ſelben machen/ und die Handlung allweg dahin richten/ damit ſie nachmals/ daß ſolche abgeredte Ein-Kindz ſchaffe ihren Pſiegkindern nützlicher denn ſchädlicher ſeyen ic. betheuren mögen. In pacto autem certorum bonorum, omnes & ſingulæ ſolemnitates requiruntur, quæ deſiderantur in pacto univerſorum bonorum, quic- quid enim juris eſt in toto, quoad totum, id quoque ju- ris eſt in parte, quoad partem. L 77. ff. de R. V.

THES. II.

Excipiuntur autem in hoc pacto bona avita, & ex- tra familiam alienari non ſolita, quæ liberi aliunde qua- ſiverunt, res alias jure communi collationi exemptæ, & illæ, quas liberi, ſi hæc unio facta non fuſſet, præcipu- as (vulgo dictas zum Voraus) haberent, ut ſunt feuda, Majoratus, ſuntus militares, ad ſtudia, cont. We- ſenbec. ad ff. ut. de collat. dot. num. fin. Ruck. cap. 5. n. 4.

TH.

✿ (21) ✿
THES. III.

An liberi hoc paritionis pacto inter se invicem uniti, participes fiant feudi, quod ante unionem Parentes unientes possederunt, quæritur: Distinguendum videtur, ita, ut quando feudum est antiquum, tunc nulla successio locum habeat, si vero sit novum, a patre pro se & heredibus emtum, tunc successioni locus sit, & in filios unitos ut hæredes transeat, nec non in collationem veniat. vid. Alciat. in l. quartam 91. ff. ad Leg. falcid. Rick. cap. 5. n. 11. & 12

THES. IV.

In Fideicommissis familiarum liberi per unionem conjuncti, non succedunt, talia enim fideicommissa pro familiæ & agnationis conservatione constituuntur, Unio autem jus sanguinis & agnationis non operatur, arg. l. 8. ff. de R. J. l. 34. ff. de pactis. Unde filii uniti nulla agnationis vel consanguinitatis lege, sed tantum ex contractu parentibus succedunt, non ulterioribus, & post primam divisionem a morte parentum, expirat unio, nec quoad successionis effectum vinculum perpetuum parit. Mascul. membr. 3. n. 35. Knipschild. de Fideic. Famil. Nobil. c. 8. n. 437.

CAPUT V.

De Fine, & Effectu Unionis prolium.

THES. I.

Finis paritionis prolium est ex parte parentum, ut tanquam ultima voluntate utriusque matrimonii liberos suos heredes declarent, ex parte vero liberorum, ut parentum hereditatem ex æquo acquirant Hahn. de Jure Her. cap. 10. Concl. 73. num. 11.

Finis primarius est filiatio & confraternitas, quasi ex eodem matrimonio essent nati, uti videre est ex Reform. Francof. p. 3. tit. 10. §. 11. Ob nun wohl die Einkindschafft in ihve Krafft und Wirklichkeit ergangen / auch vermög derselben die beyder Ehen Kindere für gleiche und rechte Kinder gehalten werden 2c. secundarius, æqualis liberorum successio. Schilt. ad ff. Ex. 3. thes. 17.

THES. II.

Effectus Unionis prolium est, quod si semel rite & legitimè sit inita, ut aliæ conventiones honestæ & legitimæ, sit servanda, nec ab una parte altera invita revocari queat, arg. L. 5. C. de Obl. §. Ad. Hinc & tale pactum ad heredes est transitorium Hahn. loco all. num. 11. Quamvis autem Parentes omnes affectionem liberis unitis, & hi reverentiam ac obsequium debitum parentibus præstare teneantur, non tamen unio prolium patriam potestatem tribuit, sed est medium seu mixtum aliquod jus, conflatum ex patria potestate & tutela, atque jus majus tutorio, minus patrio, non enim patria potestas conventionione privata acquiri potest. Rick de Un. prol. cap. 8. n. 1. §. n. 18. Stryk. de S. A. I. Diss. 8. cap. 6. thes. 24. & in Us. Digest. mod. tit. de Adopt. thes. 15. Ipsa etiam dignitas a parentibus liberis unitis non communicatur, v. g. nobilitas, quæ a solo imperatore dependet.

TH. III.

Effectus ratione honorum est, quod liberi uniti, sine ulla alia ultima voluntate, vi hujus pacti parentibus unientibus succedant. Habet enim unio hæc vim ultimæ voluntatis, in qua liberi heredes declarantur, & hereditatis delatio illis hoc pacto non minus ac lege aut testamento obvenit, regulariter autem liberi uniti
non

✻ (23) ✻

non expressis partibus, æqualiter succedunt. Stryk. *de S. A. I. Diss. 8. cap. 6. thes. 18.*

TH. IV.

An vero ipsi quoque Parentes unientes liberis unitis succedant, etiam si pacto hac de re non cautum, Dd. non conveniant. Affirmat B. Stryk. *in tr. de S. A. I. Diss. 8. c. 6. thes. 19.* cum ibid. alleg. *Muscul.* ex natura correlativorum, & quia jura successio- num regulariter sunt reciproca *l. 11. C. de legit. hered.* conf. Rickius *c. 6. n. 69.* Verior tamen mihi videtur Negativa, quod Parentes unientes liberis unitis non succedant, quia (1) Pactum hoc Unionis est stricti juris. [2] Sibi imputent Parentes, quod legem Unionis non apertius dixerint. Neque obstat dissentientium ratio, quamvis enim successio- num jura regulariter sint reciproca; in conventio- nali tamen hoc non obtinet, nisi pacto id specialiter sit expressum, uti similiter in adoptivis est receptum, quod postea mentem suam mutando asseruit B. Stryk. *in Uf. Modern. ff. Tit. de Adopt. §. 14.* ibique alleg. *Bethius; c. 5.* Dissentientes se quidem fundant in Ord. Mogun- tina; Nos vero defectum Statuti, & conventionis præ- supponimus. Aliud enim est, si vel statutum admittat pactio- nem reciprocam, vel expressa sit reciprocatio. vid. *Retorm. Francof. loc. sapius alleg. §. 19.*

TH. V.

Ex eodem fundamento dependet, quod Unio pro- lium non inducat effectum successio- nis, quoad ipsos unitos inter se, *Knipschild. de fideic. famil. Illustr. c. 8. num. 438.* *Rick. cap. 7. num. 4.* Ad collaterales enim hæc suc- cessio nunquam extenditur, nec liberi uniti sibi succe- dunt, *arg. L. pen. §. 1. C. de Adopt.* Stryk. *de S. A. I. Dissert. 8. cap.*

8. cap. 6. *ibid.* 19. unitas enim illa dicitur parentela liberorum, & non unitas fratrum, quod satis apparet ex vulgari germanico idiomate, quo dicitur *Einfindschafft* / non vero *Einbrüderſchafft* / *Betius de pact. fam. Ill. str. c. 5. circa fin.*

TH. VI.

Quamdiu unio prolium hæc durat, pater uniens circa bona ista communia conveniri, atque procuratorem constituere proprio nomine potest, alienare autem omnia immobilia prohibitum est parentibus uni-entibus, quia sunt instar tutorum, vid. Reform. Francof. *d. l.* in verbis: *Dann wir auch hiermit ausdrücklich setzen / und wollen / da solches hierüber geschehe / daß solche Veräußerungen / und Beschwerden krafftlos / nichtig / und dagegen den Kindern vorbehalten seyn solle &c.*

TH. VII.

Non autem omnis alienatio parentibus uni-entibus est prohibita, sed illa, quæ liberorum unitorum proprietatem deteriore facit; Si igitur justa & necessaria sit causa, ut urgens æs alienum, vel adint res hæreditati onerosæ, vel quocunque modo damnosæ, vel mora sint perituræ, licet immobiles, Parentes tamen ea alienare possunt. Non enim si quid parentes alienent, deteriore facere liberorum conditionem præsumuntur, sed pro parentibus semper militat præsumtio, qui liberis suis optime consulere & prospicere cense-
fendi sunt. *L. 7. C. de Curat. furios.* *Rick. cap. 3. num. 23. §. c. 8. 7. 10.*

TH. VIII.

Quæritur: An parentibus hoc pacto Unionis testamen-

stamen.

stamenti factio auferatur? Affirmant Rick. *de Un. prol. c. 3. n. 18.* & Muscul. *de Success. convent. lit. R. n. 155.* Negat Bocer. *Cl. 1. diff. 12. num. 20. § 21.* Befold. *ad jus provinc. Wurttemberg. Diff. 3. tb. 74* & Fichard. *Vol. 1. conf. 74. n. 7.* Sed nos distinguimus, cum Stryk. *in Usu Mod. ff. Tit. de Adopt. tb. 13.* Si unio facta quoad omnia bona indistincte, nec quicquam exemptum, non superesse testamenti factionem putamus, etiamsi læsio legitimæ esset; Cum jus quod ex pacto habent liberi, alterius arbitrio non subjaceat. Si autem liberi tantum uniti, & de bonis nil dispositum, aliud est dicendum, ita enim hoc tantum obtinuerunt, ut æqualem succedendi spem habeant, salva tamen testamenti factione, usque ad legitimam. Neque obstat, quod testamenti factio nemini auferenda, nec quis illam sibi adimere possit, quod hic cessat, ob notissimam pactorum successoriorum efficaciam.

CAPUT VI.

De Obligatione Parentum Unientium, & Liberos Unitorum, ut & Actione ex Unione Prolium.

TH. I.

Obligantur Parentes & liberi sibi mutuo, ad præstanda alimenta, in tantum, ut eo casu, quo Unio negatur, aut impugnatur, Parentibus contra liberos, & liberis contra Parentes, provisionali decreto, durante lite, de alimentis prospici debeat; Quia ipsa natura & Leges hoc imperant. Alimentorum autem nomine, & sumtus studiorum veniunt, qui nec collationi obno-

D

xii

xii sunt. Stryk. *de S. A. I. d. ff. 8. c. 6. §. 24. cum allegat.* Müller. *ad Struv. Tit. de Adopt. lib. 66.* Parentes etiam Usufructum, de bonis Unitorum, durante Unione consequuntur, non quidem vi Patriæ potestatis, sed in compensationem alimentorum. Rick. *c. 6. n. 76. & c. 9. n. 21 seqq.*

TH. II.

Tenentur quoque Parentes liberos unitos dotare, cum dos non minus quam alimenta pro favorabili causa habeatur. Imo, juxta multorum sententiam, favorabilior est causa dotis, quam alimentorum; Gail. *2. obs. 95. n. 5.* Muscul. *M. 2. class. 1. Concl. 4. lit. B. num. 142.* Pater enim, ut plurimi statuunt, filiam divitem alere non cogitur, dotare tamen illam debet, quia publice interest, foeminas esse dotatas. *l. 1. ff. solut. matrim.*

TH. III.

Liberi Uniti, non parentibus, sed sibi acquirunt, cum Unio non fiat in bonis liberorum, sed parentum, Stryk. *de S. A. I. Diff. 8. c. 6. lib. 2. & 24. cum allegat.* quæ enim bona liberorum sunt præcipua, ipsis manent; nec super illis bonis, facultatem testandi liberis adimere possunt. Parentes quidem utendi, fruendi facultatem habent, sed non ad dies vitæ, verum, ad justam liberorum ætatem, v. gr. ad annum 25 & plerumque ad tempus Nuptiarum. vid. Reform. Francof. *loc. alleg. §. 13.*

TH. IV.

An ad Nuptias liberorum contrahendas, Parentis unientis consensus sit necessarius, quaeritur? Affirmat Gilken. *de præscript. P. 3. c. 3. n. 93.* Verum, rectius Negativa defenditur, quia in hac Unione Parens est fictus, & ascititius, cui non competit Patria potestas, ut

ut supra adstruximus, cujus effectus est necessitas consensus in puptiis liberorum, cessante vero Patria potestate, tanquam causa, cessat quoque effectus. confer. Carpzov. in *Jurisprud. Consultor. L. 2. def. 46 & 47.* recte tamen & utiliter consensus Parentum Unientium, in Nuptiis liberorum accedere, monet. B. Stryk. *de S. A. I. diff. 8. c. 6. thes. 24. in fin.*

TH. V.

Ex Unione Prolium dantur vel actiones personales, vel reales. Quoad personales (1) datur Condictio ex moribus, quæ competit liberis pro consequenda portione hereditaria, ex bonis Parentum unientium.

(2.) Summaria imploratio Judicis officii Nobilis, quæ datur Unitis, ad impetrandam immiissionem in bona Unientium, B. Stryk. *de S. A. I. diff. 8. c. 6. th. 23.* confer. Respons. apud Richter. *Dec. 26. n. 28. in fin.*

(3.) Actio realis, sive Petitio hereditatis conventionalis, cujus fundamentum est jus illud hereditarium conventionale, quod vi Unionis prolium constituitur. Stryk *de S. A. I. Diff. 8. c. 6. th. 22.* Quod quidem quoad causam obligationis, facta pactione statim est perfectum: effectum tamen propter tacitam, [quæ ei inest] conditionem, usque ad tempus mortis habet suspensivum. Est autem hereditatis petitio conventionalis, Actio realis, moribus introducta, universalis, bonæ fidei, qua uniti petunt se heredes declarari, & hereditatem Jure conventionis ad se pertinentem, ab eo qui pro herede, vel pro possessore possidet, restitui. Hahn. *de Jur. Rer. c. 10. Concl. 73. n. 11. in fin.*

(4.) Contra fratres & sorores unitos, utilem familiæ herciscundæ actionem.

Et (5.) Remedia possessoria, e. gr. Utile Remedium
 Quorum Bonorum, concedit B. Da. Stryk. *in tr. de S. A. I.*
diff. 8. c. 6. thes. 23.

CAPUT VII.

De Affinibus Unionis Prolium.

THES. I.

UNio prolium adoptioni est cognata & simillima,
 quemadmodum enim [1.] in adoptione adoptantis &
 adoptandi consensus est necessarius *l. 5. § 1. 24. ff. de adopt.*
 sic etiam in Unione necesse est, ut paciscentes vel consen-
 tiant, vel non contradicant. [2.] Castratis adoptare non
 est permixsum, quia liberos procreare non possunt. Ita nec
 unionem facere queunt. [3.] quemadmodum vero spado
 potest adoptare, sic etiam potest unire, cum matrimoni-
 um recte contrahere queat, est enim vitium apud illos
 temporale, quo sublato generare possunt. *l. 39. § 1. ff. de jur.*
dot. plures differentias vid. apud Ricc. *cap. 9.*

TH. II.

Non tamen (ut multi putant) in locum adoptionis
 unio prolium est introdueta, sed in multis quoque diffe-
 runt, (1) Unio prolium patriam potestatem non inducit,
 sed est mixtum quoddam seu medium Jus, ex patria pote-
 estate & tutoria. (2) Fœmina adoptare non potest nisi ex
 indulgentia Principis. *§. 10. J. de adopt.* unire tamen æquo
 Jure potest. [3] In adoptione frater adoptivus sororem
 adoptivam durante adoptione in matrimonium ducere
 nequit, *§. 2. Inst. de Nupt.* Frater autem unitus sororem u-
 nitam

nitam etiam constante unione ducere non impeditur. [4] In adoptione adoptans adoprandum plena pubertate debet præcedere, § 4. *Inst. de adopt.* quod fecus in unione prolium, ibi enim ut uniens unitum plena pubertate antecedit, non est necesse. [5] Adoptio in liberis nascendis non obtinet; bene tamen in unione prolium. [6] Adoptio extra casum matrimonii fieri potest, non tamen unio prolium, plures differentias vid. apud Rick. *cap. 9. n. 38.* confer. Perillustr. Baro de Lyncker. *in Anal. ad Struv. Tit. de Adopt. lib. 66.*

TH. III.

II. Unioni prolium simile est pactum mutæ successionis inter conjuges. Quod est conventio inter conjuges, qua caveretur, ut superstes conjugum in casu deficientium liberorum ex eodem matrimonio natorum, alteri succedat. vid. Hahn. *de Jur. Rer. c. 9. Concl. 72.*

TH. IV.

III. Pactum Ganerbinatus, (Gan-Erbshafft) quod est conventio inter nobiles, ac illustres familias, certis legibus, superioris confirmatione accedente, inita, ut se suasque facultates contra vim & hostiles incursiones defendant, & una familia extincta, ex reliqua superstites isti succedant Gan-Erben dicuntur quasi ganze/und Universal-Erben. Wehn. *in Obs. h. v.* scribit, quod Gan-Erben dicantur, quasi gemeine Erben/ ab antiquo vocabulo germanico Zahn oder Bahn/ quod idem est ac gemein. Hahn. *de Jur. Rer. cap. 12. Concl. 75.* Struv. *in Jurisprud. L. 2. T. 34. S. 2.*

TH. V.

IV. Pacta Gentilitia, i. Confraternitatum, inter Principes, & Illustres personas, germ. Erb-Verbrüderung/ Erb-Vereinigung; est autem Pactum Confraternitatus,

Conventio Principum, & illustrium personarum, Imperatoris autoritate roborata, ut heredibus masculis unus familiae deficientibus, familiae alterae paciscentes, superstites masculi, in bona & Principatus extinctae, succedant. Hahn. *de Jur. Rer. c. 11. Concl. 74.* Struv. *in Jurispr. L. 2. Tit. 34. l. 2.* Tale Pactum cum Saxoniae Ducibus inierunt Serenissimi nostri Hassiae Landgravii, Anno Christi 1263, confirmante Rudolpho I. Imperatore, cui accessit deinde Serenissima Domus Brandenburgica. Biccus *in Aur. in fin. proloqu.*

CAPUT VIII,
De Contrariis Unionis Prolium.

THES. I.

UNio prolium tollitur [1] Morte Unientium, aut Unionum, & subsequuta deinde honorum divisione, quo ipso statim expirat, Rick. *c. 7. n. 119. & cap. 9. n. 44. & 48.* Unio enim non perpetuum parit affectum, nec vim suam in omnem generationem extendit, cum paternam & maternam successionem non excedat, adeoque alterutro Conjugum mortuo, haec unio statim intercidit, neque diutius firma est. Muscul. *d. l. n. 35.* in Ref. tamen. Francos. *h. r. §. 9.* cautum est, ut uno Conjugum defuncto, superstiti, secundas Nuptias contrahere volenti, hoc pactum, cum novo Coniuge, & prioris matrimonii liberis, renovare & inire liceat.

THES. II.

(2) Pactum hoc poenitentia mutua, & mutuo dissensu expi-

expirat, arg. *l. 53 ff. de pact.* Nihil enim tam naturale est, quam eo modo quicquam dissolvere, quo colligatum est. *l. 35 ff. de R. J.* Et nihil vetat, jus ex pacto quæsitum, contrario pacto dissolvere. Sicut E. hoc pactum, mutuo consensu fit, ita quoq; mutua voluntate dissolvitur. Unius vero dissentiu, vel penitentia non tollitur. Stryk. *de S. A. I. diss. 8. c. 6. th. 27. cum allegat.*

THES. III.

(3) Si nulli liberi nascantur, vel nati Parentibus viventibus decedant, Bocerus *Cl. 1. diss. 12. th. 16.* Befold. *Diss. 3. ad I. P. W. th. 89.* Concordat *Res. Francos. p. 3. Tit. ult. § 18.* in verbis *Solgendes aber aus der selben ihrer zweyter Ehe, keine Kinder erfolgeten; oder/ da gleich etliche daraus geböhren/ doch vor beyder ihrer Eltern tödtlichen Abgang verstorben wären; so soll alsdann die Einkindschafft gefallen und verloschen seyn/ und es der Erbschafft halben/ vermög gemeiner Rechten gehalten werden; congruit* *Constit. Elector. Palat. 20. tit. 25. in fin. Dissentit C. I. A. Tit. de Adopt. §. 69. & B. Dn. Stryk. de S. A. I. Diss. 8. c. 6. th. 31.*

TH. IV.

(4) Ingratitudine liberorum, tali, ob quam exhæredatio in *Novell. 115. c. 3.* est permilla, Magistratus cognitione interveniente, ingratum a successione repelli, & sic, Unionis vinculum, quoad hunc tolli posse, arg. *l. fin. ff. de alend. lib. & parent.* statuit B. Dn. Stryk. *de S. A. I. diss. 8. c. 6. thes. 28. cum allegat.* Sed cum nullus in Jure proditus sit casus, ubi ob ingratitude nem jus ex pacto vel contractu quæsitum, tolli possit, excepta donatione, *L. fin. C. de Revoc. donat.* Ab hac sua sententia postea recessit in *Uf. mod. ff. tit. de*

❁ (32) ❁

de Adopt. §. 16. Ubi tamen monet, quod æquitas hanc sententiam defendat. Quousque enim ex Unione hac lucrum captant liberi, eatenus naturam donationis sapit, ut inde Magistratus injuriam passo Parenti, merito succurrat.

Et hæc sunt, quæ de *Unionis Prolium* materia, per ingenii tenuitatem, temporisque angustiam, conscribere licuit; Tu L. B. veniam dabis, si quid minus exasciate aut polite positum. Sit interim DEO O. M. pro clementissime hujusque in studiis meis, & hac Dissertatione præstito auxilio, Laus, Honor & Gloria, in sempiterna secula.

COROLLARIA.

- I. Ad validitatem Unionis prolium, testes extranei, plane non sunt necessarii.*
- II. Inventarii quoque solennis confessio non est necessaria, nisi Statuto expresse requiratur.*
- III. Liberi in Unione prolium lesi, in integrum restitui possunt.*
- IV. Neglectio solennium requisitorum tollit Unionem prolium.*
- V. Ut & inequalitas in Legitima.*
- VI. Jus accrescendi inter liberos unitos locum habet.*
- VII. Unio prolium in testamento revocari non potest.*

Größen, Diss., 17M-12

ULB Halle 3
005 356 92X

VD
18

Farbkarte #13

B.I.G.

Blue

Cyan

Green

Yellow

Red

Magenta

White

3/Color

Black

D. B. V.

AUGURALIS DE

JURIDICA,

ORATIONE
PUBLICUM,

VULGO

Kindschafft/

QUAM

DEO TRIUNO,

GRATE ET INDULTU

DOCTORUM ORDINIS,

HAC LUDOVICIANA,

UTROQUE JURE HONO-

DOCTORALIBUS OBTINENDIS,

GRATO ET SOLENNI

MODUM DNN. PROFESSORUM

EXAMINI SISTIT

VILHELMUS CASZ/

NASS. DILLENBURG. ADVOC.

DECEMBRIS A. M DCC XI.

ANNO MDCCXXII.

1711, 36

44 4

